

[Fraenkel.]
tænkningen kommer ned her i Salen fra Folketingsudvalget angaaende Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser — hvor der er et Mindretal, der har udtalt sig paa dette Omraade, og som har søgt at faa det ind i den rigtige Bane derved, at det giver Bevillingen, som Handelsministeriet har forlangt, for nu ikke at stoppe op for noget, for et Aar, men at det derefter skal slaas fast, hvor disse Ting hører hjemme; om de hører hjemme i Handelsministeriet eller i Udenrigsministeriet —, saa vil jeg haabe, at det ikke gaar her fra Tinget som en Mindretalsudtalelse, men som en Flertalsudtalelse, for den er meget betydningfuld.

Hvis Herrerne vil være saa venlige at se efter i Betænkningen af 1927 og se efter paa Side 9 (Tillæg B. Sp. 2189) og følgende og paa Side 13, saa vil Herrerne der finde, at vi har helliget dette Spørgsmaal om Udsendelse af Stipendiater meget indgaaende Drøftelse, at vi meget stærkt har understreget de Ønsker, vi har, og at det, vi har tilsigtet, er nøjagtigt det samme, som Handelsministeriet nu kommer og forlanger for sit Vedkommende, men som skulde udøves af Udenrigsministeriet. Havde Udvalgets ærede Formand ikke haft dette mærkværdige Hastværk, som han havde — jeg kalder det mærkværdige Hastværk, for jeg kan ikke forstaa, hvorfor det hastede saa forfærdeligt; da vi alle sammen var enige om Hovedsagen, kunde vi virkelig ogsaa blive enige om at skrive en Betænkning, og om denne Betænkning kom frem 2 eller 3 Dage før eller senere, anser jeg for den ligegyldigste Ting af Verden —, saa var der ogsaa paa dette Punkt Ønsker fremme i Udvalget om Oplysninger fra Udenrigsministeriet, som vi paa Grund af den store Hast altsaa ikke har faaet.

Udenrigsministeren (*P. Munch*): I Anledning af de Udtalelser, den ærede sidste Taler fremsatte med Hensyn til Skrivelsen fra Handelsministeriet, vil jeg gerne understrege, at jeg ikke i denne Skrivelse ser noget af de Anslag mod Udenrigsministeriet, som den ærede Taler mente skulde ligge deri.

I øvrigt er han og jeg jo enige baade om, at der gøres et meget godt Arbejde paa Udenrigsministeriets Erhvervskontor, og at

der bør lægges Vægt paa at styrke og udvikle Kontoret og dets Virksomhed, og jeg kan ganske slutte mig til, hvad den ærede Taler nu har udtalt herom, at dette Kontor i saa høj Grad som overhovedet gør ligt bør tage Initiativ og ikke bør være bekymret for derved at støde Erhvervene eller det ene eller det andet Erhverv.

Endelig ønskede den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti, at jeg skulde fremsætte nogle Udtalelser i Forbindelse med de sidste Bemærkninger i Betænkningen. Derom kan jeg sige det samme, som jeg allerede har sagt i Udvalget — men det er jo naturligt, at det bliver gentaget her for derigennem at blive bekendt for Offentligheden —, at det ærede Medlem har naturligvis Ret i, at det er ønskeligt, at man holder de Repræsentanter, vi har ude paa Chefsposter, omkring ved de fem Aar i de paagældende Stillinger — i mange Tilfælde vil det jo kunne være betydeligt længere. Det ærede Medlem har naturligvis ogsaa Ret i, at dette egner sig ikke til at fastslaa i en Lovparagraf, fordi der i det ene og det andet Tilfælde kan opstaa saadanne Forhold, at en Forandring efter en kortere Periode er nødvendig, men med Hensyn til de sidste Bestemmelser i Lovforslaget har det ærede Medlem fuldkommen Ret i, at det, de tager Sigte paa, det er den Mulighed, at de Erfaringer, man gør paa det ene eller andet af de Omraader, som disse Gesandter er udsendt til, kan medføre, at man foretager en Forandring indenfor de 5 Aar. Det er ikke sandsynligt, at denne Forandring skulde blive saaledes, at man fuldstændig opgiver et af de to Virkeomraader, her er peget paa. Der kan naturligvis tænkes at komme saadanne Forviklinger og Tilstande, at det vil være ørkesløst at fortsætte i den paagældende Egn, men det er ikke sandsynligt, at det vil indtræffe. Derimod er det ikke udelukket, at det vil vise sig, at en Del af Omraadet ikke har den Betydning, som man oprindeligt har tillagt det, og at man derfor ikke behøver vedblivende at beskæftige sig med det, eller at der vil være Grund til at foretage en vis Udvidelse af det Omraade, man begynder med. Det er saadanne Forandringer, man har tilsigtet at holde Muligheden aaben for ved den paagældende Bestemmelse, hvorimod der ikke deri ligger nogen som